

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viator Christianvs Recta Ac Regia in coelum Via tendens

Soliloquium Animae. Vallis Liliorum. De Tribus Tabernaculis. Gemitus & suspiria animæ pœnitentis, seu de Vera Compunctione Cordis. Cohortatio ad Spiritualem profectum

Thomas <von Kempen>

Coloniae Agrippinae, 1682

XVIII. De solitudine & silentio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53320](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53320)

tiam; charitatem ferventem, contra omnem acediam & negligentiam; magnam patientiam, contra omnem turbationem; sanctam meditationem, contra turpem imaginationem; continuam orationem, contra diaboli impugnationem; diligentem attentionem adlectionem, contra frequentem mentis evagationem; bonam occupationem, contra cordis tædium & somolentiam; devotam sacræ passionis tuæ recordationem, contra omnium vitiorum mortificationem. Adesto mihi in his bonis Deus meus, & confirma me in omnibus verbis sanctis tuis. Amen.

CAP. XVIII. De solitudine & silentio.

Psal. 54.

Ecce elongavi fugiens, & mansi in solitudine. Quare? Propter multa bona inde provenientia, & ad cavendum distractiones cordis mei, in multis rebus visis & auditis; quia quæ oculus non videt, nec auris audit, cor non dolet, nec cito turbatur.

Igi-

Igitur latere, & tacere, bonum est pro pace cordis, & obtentu devotæ orationis.

Ad hoc juvant locus secretus, solitudo & recessus à turbis, ubi non est & silentiū strepitus. Sicut enim piscis extra magnam aquam cito moritur; ita monachus extra cellam leviter distractis & pietatis hitur & inquinatur. præsidia;

Nam prudens apis mel ex floribus colligens, statim inde evolat, & secretum gaudens repetit, & hoc in alveario caute abscondit, ut habeat unde in hieme latenter vivat.

Ideo enim suavitatem odoris abscondit, ne foris vagando fructum laboris sui iterum perdat.

Nam pretiosa aromata, in pyxide clausa fortius fragrant; aperta & ostensa, virtutem odoris citius amittunt.

Flores quoque manibus attacti læduntur; intra septa pomarii clausi servantur, & muris altis firmati tutantur.

Crescunt rosæ in hortis clausæ securæ; arescunt, et calcantur pedibus in viis projectæ.

Sic vagus et instabilis monachus

Offendit
variis e-
xemplis
& simili-
bus.

chus vilescit sæpè foris visus; fu-
giens autem turbas, & manens
intus, reputatur sanctus.

Candela ardens à vento cito
extinguitur, in lucerna latens
custoditur.

Sic fervor devotionis in se-
cretario cubiculi tutius servatur,
& in negotiis externis facilius
dissipatur.

2. Igitur cellam & silentium
dilige, si vis devotus & pacificus
intus permanere,

Confor-
tio ho-
minum
non ma-
culari,
rarum &
difficile.

Oportet, quod valde fortis sit
& custoditus, qui foris inter ho-
mines ambulat, & interius non
impeditur nocivis.

Maneas ergo libenter in soli-
tudine, & in cella devotionis
causa; sicut beata Virgo *Maria*
mansit sola in cubiculo clausa,
loquens cum sancto Angelo sibi
misso à Deo de cælo; ut etiam ad-
te veniat sanctus Angelus, Do-
mini nuncius cælestis & custos
animæ tuæ fidelis; & recedat à te
longius spiritus malignus, cum
omnibus phantasiis suis.

Notabi-
les gne.

Dixit quidam devotus silentii
amator: *Raro loquor diu homi-*
nis

ribus, sine aliqua lesione conscientia intus.

Et alius quidam: *Oportet, ut sit valde edificabile verbum, quod emendet silentium.*

Et tertius ait: *Nobile est verbum, in suo tempore dictum.*

Et quartus adjecit: *Qui os suum firmiter claudit, non detrahit, nec mentitur.*

O quàm laudabile & jucundum loquentis verbum, nil mali, nil vani, nil doli, nil falsi habens admixtum!

Multi multa loquuntur, sed non sine periculo linguæ pronæ ad malum. Pax igitur multa custodienti os suum, & manenti in cella, & sæpè oranti.

Lauda quoque taciturnum virtuosum, increpa vagum verbosum, cave dolosum. Fuge tumultum, dilige secretum, sequere humilem & devotum; sustine patienter tibi molestum, propter Christum pro te crucifixum.

3. Frater interrogavit senem, Quod est statutum in ordine, pro pace & devotione maxime proficuum? Respondit notabile

Q95 ver

ma in
commen-
dationem
silentii.

Tria re-
ligioso
necessa-
ria,

verbum: *Servare à patribus si-
lentium statutum, Vitare tur-
multus hominum, & Otium.*

Hæc tria in ordine valde ne-
cessaria, Deo & Angelis acce-
pta; scilicet, laborare manu, con-
tra otium; amare lectionis stu-
dium, contra cordis tædium; &
continuare orationis usum, con-
tra diaboli dolum.

Hæc laudant sancti Patres an-
tiqui & novi, quia frater tacens &
Deo vacans, ab ipso cœlitus be-
nedicitur, & ad contemplanda
divina secreta aptior invenitur,
& altius illustratur.

Vagus verò & fabulosus, qui
otiose circuit, don s cœlestibus
indignus efficitur, & aliis est mo-
lestus.

Nescit superbus diu tacere,
quã cupit doctus videri, & præ
aliis laudari.

Qui præsumptuose loquitur,
à multis vituperatur; qui autem
verecunde tacuerit, gratiam ab
adstantibus meretur.

Magna humilitas cordis, fen-
tire de seipso vilia, & de aliis
semper meliora.

Gran-

Grandis superbia, ebundare in sensu suo, & stare in propria voluntate, Deo & communitati fratrum contraria.

Abundare in suo sensu, lepra pessima religio foris.

Hæc est lepra pessima, quam odit Deus, & percutit sæpè subitanea morte.

Simplex & innocens, humiliter obediens, ubique lætus & securus

Laudabilis fama habere pauca verba, cavere levia, loqui utilia, & omnia agere cum modestia. *Omnibus adde modum, modestus est pulcherrima virtus.*

Cato.

Et hoc est, quod ait Christus: *Habete sal in vobis, & pacem habete inter vos.* Et Paulus Apostolus: *Omnis sermo vester sale conditus sit.* Et sanctus Job: *Quomodo potest comedi, quod non est sale conditum?*

Matt. 18.

Coloss. 4.

Iob. 6.

4. Castus & pudicus custodit cor suum, os suum, & omnes sensus suos, pronos semper in malum; ut non peccet, & Deum ac proximum offendat.

Non est corde compunctus, qui vana libenter audit, & recitat coram aliis.

Compunctio cordis, & curiositas

oris au-
riumque
male cō-
veniunt.

Perdit cito compunctionis
gratiam, qui non custodit cordis
& oris januam.

Homo pronus ad loquendum,
facile excedit loquendi mensu-
ram.

Si haberes Jesum crucifixum
in corde tuo fixum, non exiret ci-
to de ore tuo verbum vanum &
otiosum.

Sed quia non habes Jesum fir-
miter in corde tuo clausum, ideo
sæpè quæris solatium forinsecus,
debile & frivolum, parum juvans
intus à doloribus præmentibus
cor tuum.

Frustra
extra Je-
sum quæ-
ritur so-
latium.

Solus enim Jesus præstat ve-
rum animæ solatium, & sanat o-
mnes languores vitiorum. In
breui momento & unico verbo
potest liberare dolentem ab om-
ni malo: Nam amplior est gratia
dei in bono, quam culpa in malo.

Cur audis vanos rumores se-
culi, qui sæpè te conturbant &
distrahunt in corde? Quare ne-
gligis dulces sermones Christi,
qui te consolari possunt, & con-
fortare in omni tribulatione
tua, die ac nocte?

CAP.